

FARNÍ ZPRAVODAJ

Z rekonstrukce varhan, provádí rodinná firma Žlutkových, Zlatá Olešnice. Foto: archiv

při bazilice minor sv. Vavřince a sv. Zdislavy Jablonné v Podj. **11/2020**

ÚVODNÍ SLOVO

Drazí farníci,

po delší době jsem rád, že Vás mohu opět oslovit. V září se uskutečnil krásný divadelní festiválek v Petrovicích (Spalovi, díky) a farní pouť do Křižanova, kde jsme mohli prohloubit vztahy s P. Václavem Hejčem a jeho farníky (z naší farnosti nás bylo 8 a bylo o nás vzorně postaráno). V říjnu jsme poutí k Panně Marii Růžencové uzavřeli sezónu a pak prožili ještě krásnou drakiádu na Jánských kamenech (hranice s Německem) a pak... .. pak se zase všechno zavřelo.

Nová nemoc udeřila s novou silou a dosedla i na mě. Byla to nová zkušenost s horečkami, izolací a s krátkým pobytem v nemocnici. Svůj život nemáme ve svých rukou, ale jsme v rukou Božích. Marodil jsem 3 týdny. Otec Angelik mně krásně zastoupil. Bratr Šimon a sestry se zas postarali o jídlo. Teď jsem již zdravý a při síle, a je to mnohem veselejší. Děkuji všem, kdo jste se i za mě modlili.

Celý listopad můžeme díky papežskému rozšíření pomáhat duším dostat se z očištění. O Červené středě (25.11.) nezapomeňme na modlitby za pronásledované křesťany. A pak už je na obzoru nový Advent. Uzavření baziliky z důvodu celkové obnovy se stále posouvá. Je možné, že i Vánoce budeme slavit ještě v bazilice. Nevím, kdy bude umožněna větší účast na bohoslužbách, ale stále platí, že rádi doneseme Svaté přijímání a třeba i posloužíme dalšími svátostmi ve Vašich domovech. Nejsvětější svátost mohou donášet i sestry dominikánky, či Míla Žanta (tel. 602 704 249). Dejte nám, když tak vědět.

Moc Vám přeji a vyprošuji pevné zdraví a ochranu Panny Marie a sv. Zdislavy. Kéž se brzy uvidíme.

Váš P. Pavel Maria OP

AKTUÁLNÍ DĚNÍ VE FARNOSTI

Oznámení o obnovení veřejných bohoslužeb

Milí bratři a sestry,

dne 17.11. přišel dopis biskupa Baxanta, reagující na poslední vládní usnesení: Od zítřka (tj. 18.11.) jsou **opět možné obvyklé bohoslužby pro veřejnost do max. počtu 15 osob** - s rouškami, rozestupy a dezinfekcí. Máme Mše svaté v obvyklých časech v zimní kapli ve všední dny. V neděli v 10.00 by byla v bazilice a v 7.30 nejspíš v zimní kapli.

Těšíme se na viděnou. Ať Vám Pán + žehná
V Kristu P. Pavel Maria OP

Na úvod

Nový lockdown, nové odloučení, ale i nová příležitost být spolu jinak, vědět o sobě, spojovat se v modlitbě k Tomu, který již překonal vše, co nás rozděluje. Mnozí se snažíme udržet alespoň v nějaké podobě komunity, ve kterých jinak žijeme – rodiny, přátelské okruhy, školní a pracovní kolektivy, zájmové skupiny atd. Mnozí teď zažíváme církev jinak než před karanténou. Toto má být pokusem, jak dát komunikační platformu také naší místní síti Božích přá-

tel. Díky rodině Žantových může stále vycházet Zpravodaj, který se budeme snažit rozeslat a donést všem, koho zajímá. Na tyto stránky můžete napsat, jak se v poslední době máte, co prožíváte, o čem byste chtěli s ostatními mluvit, co byste chtěli svěřit do modliteb ostatních. Příspěvky posílejte vždy do 10. daného měsíce na adresu b.spalova@gmail.com. Předem díky za vaši ochotu být živou součástí celku.

Bára Spalová

Pouť Panny Marie Růžencové a tým i ukončení poutní sezóny v Jablonném. Foto: archiv

Milí Boží přátelé,

(takhle nás oslovoval P. Ignác, se kterým jsme se loučili v září a jehož výmluvné mlčení mi tak chybí a zároveň se nějak stává ještě výmluvnějším) nejdřív krátce o stavu. Zatímco škola dětí v září začala offline, můj semestr na univerzitě už rovnou online. Je to náročné, ale vlastně lepší, než jsem si představovala. Studenti jsou zodpovědní, myslím, že škola jim v karanténě dává řád, který potřebují, a společným úsilím to nějak zvládneme. Pedagožky a pedagogy na katedře to spíš spojilo, vyměňujeme si zkušenosti, víc pře-

mýšlíme nad metodikami, dostáváme se ke koncepčním věcem, které se jinak leta odkládaly. Horší je to s mými výzkumy, například ten o církevním školství se opravdu nedá dělat vůbec, takže projekty prodlužují, což je krok do nejistoty, do které zatahují i kolegyně a kolegy.

Pro naše děti se škola uzavřela v okamžiku, kdy se Liberecký kraj stal rizikovou oblastí. Učitelé ale nezvládali učit děti ve třídě, a ještě myslet na ty, které mají doma, takže to bylo nepříjemně vylučující. Dost jsem se s tím prala. Nechtěla jsem být k naší škole nespravedlivá, ale zároveň jsem nechtěla, aby tou nespravedlností trpěly moje děti. Od čtvrtka minulého týdne dostaly jakousi výjimku, tak teď zas do školy chodí, doufejme, že tento stav vydrží co nejdéle. Samuel je v 9. ročníku základní školy a musí dělat závěrečné zkoušky a rozhodovat se, kam půjde dál. V tomto bodě prosím naléhavě o modlitby, je to pro něj i pro nás dost těžké. Ostatní děti jsou víc v klidu, holky na gymnáziu, Eliáš ještě na prvním stupni. Karel měl 14. září úraz, který snad nebude mít, díky Bohu, žádné následky, nicméně stále je na neschopence.

Covid se mě dotknul nejosobněji, když to vypadalo, že jsem pozitivní a možná jsem někoho nakazila. Šla jsem na testy, kde jsem potkala P. Benedikta, který mi řekl, že Pavel je v nemocnici. Já pak v izolaci čekala na výsledek a vyčítala si, že jsem někam jezdila a co jsem možná způsobila. Naštěstí byl výsledek negativní. Od té doby přemýšlím, jestli je správné jít pomáhat jako dobrovolník do nemocnice. Jedna věc je, že mám milion jiných povinností, ale to se dá vždycky přehodnotit. Horší je nejistota ohledně případného přenosu nákazy. Jak to máte s potřebou dobrovolničit vy?

Jako pozitivní stranu mince covidu vnímám čas na to chodit do lesa a tím, že je člověk na jednom místě, tak pozorněji sledovat Boží stvoření. Vidím to na sobě, ale vnímám i celosvětový nárůst tohoto druhu pozornosti. Kéž by nám to vydrželo a nechtěli jsme dohánět, co jsme zameškali.

A ještě inspirace na závěr – moře láskyplného povzbuzení čerpám z kázání a přenosů římskokatolické farnosti Cheb – doporučuji:

<https://www.farnostcheb.cz/>

Bára Spalová

Milá farnícka rodina,

písanie príspevkov do verejných komunikačných prostriedkov nie je moja silná stránka, ale na žiadosť Báry poskytnem akýsi náčrt nášho života v čase Covid karantény.

Život za kopcom pokračuje pomalšie a s viacerými obmedzeniami, ale nie je to až tak striktné ako v Česku. Veľmi nás potešilo, že napriek tomu, že je ČR „Risikogebiet“, neuzavrelo Sasko hranice, takže sa ľudia môžu v obmedzenom časovom intervale presúvať cez hranice, či už kvôli práci, škole alebo nákupom.

Aké sú v súčasnosti opatrenia v okrese Görlitz? Sú povinné rúšky v hromadných dopravných prostriedkoch, na zastávkach, vo verejných vnútorných priestoroch (doma ich nosiť nemusíte 😊), od začiatku novembra sa majú nosiť rúška aj v centre mesta, ak nemáte možnosť dodržiavať odstup 1,5 m, atď., stretávať sa môžu maximálne dve rodiny a počet osôb je obmedzený na 10. Sú zatvorené reštaurácie a kaviarne, divadlo, kino, fitnesscentrá,

kozmetické salóny, atď. Školy a škôlky fungujú v rúškovom režime, tzn. rodičia môžu vstupovať len s rúškami, sú zrušené voľnočasové aktivity pre deti organizované externými spolupracovníkmi a dobrovoľníkmi, deti (v škole) musia mať rúšku v spoločných priestoroch, pri vyučovaní nie.

Ako sa tieto opatrenia dotkli našej rodiny? Stretnutia so známymi udržiavame viac-menej len telefonickou formou, hudobku majú deti v online režime, výuku angličtiny mám tiež online a som vďačná, že mojich študentíkov táto forma ešte neodradila a držíme „basu“ 😊 Výuka môjho diaľkového štúdia bola minulý týždeň zrušená bez udania dôvodu a nikto nevie, kedy sa obnoví. A áno, v online režime pokračujeme v nácviku scholy, za čo som taktiež veľmi vďačná, lebo domáca bohoslužba bez spevu je veľmi chudobná... Tým sa dostávam k prežívaniu nášho duchovného života; každú nedeľu mávame doma domácu bohoslužbu podľa návrhu akademickej farnosti v Prahe. Po katechéze si ešte púšťame video kázaní pre deti od P. Romana Vlka z Olomouce, čo deti veľmi baví (predminulú nedeľu bolo kázanie na hore, na Ještědu 😊).

Posielame srdečné pozdravy celej farnosti, modlíme sa za skončenie pandémie a za zdravie všetkých našich blízkych. Za rodinu Lapků - Jana

Milí farníci,

dovolila jsem si napsat krátké zamyšlení na téma, jak prožíváme dobu koronavirovou. Nemám s tím moc zkušeností, ale doufám, že alespoň někoho osloví.

Tak už je to zase tady. Po necelých 8-mi týdnech školy jsme opět doma – děti na distanční výuce a já na home-office. Na první pohled úžasné období. Odpadl nám ranní stres, zda stihneme vlak či autobus, vstávat můžeme o hodinu déle. Nemusím večer honit děti do postele, ani zadávat úkoly na dobu, kdy nebudu doma. Ráno děti vstanou z postele, zapnou notebook a jsou připraveny na vyučování. Já si ráno uvařím čaj, sednu k počítači a mohu začít pracovat.

Ale jak to tak bývá, když člověka „nic“ nehoní, začne svůj čas využívat méně efektivně. Z postele vstává čím dál tím později, snídá u počítače a klade si otázku, zda má smysl převlékat se z pyžama. Odbíhá od práce tu k tomu a tu zase k onomu. A jak to jde den za dnem, má pocit, že dny jsou čím dál kratší, protože nestíhá, co by měl. Kvůli nedostatku pohybu na něj začne doléhat špatná nálada. A proto, pokud člověk jednou tohle zažije, tak ví, že je třeba proti tomu bojovat hned od začátku. Nastavit si režim a snažit se jej dodržovat. Určit si, co je důležité každý den stihnout a co nevynechat, aby se udržel bdělý a čerstvý jak po fyzické, tak po psychické stránce. Ať už se jedná o pravidelný pohyb venku, či společný oběd u stolu a ne každý sám u počítače.

A stejné je to i s duchovním životem. Pokud si člověk i ve změněných podmínkách neudrží určitý duchovní denní pořádek (jak říkáme my Schoenstaťáci), pak riskuje, že se jeho život sesype jako domeček z karet. Jak diametrálně odlišný je den, který začnu s modlitbou, v jehož průběhu se občerstvím čtením z Bible či duchovním zamyšlením a večer vše opět do rukou Božích vložím (nejlépe při společné modlitbě s manželem), oproti dnům, kdy si na Boha sice vzpomenu, ale vzápětí se zase začnu věnovat něčemu jinému. Je to obrovský rozdíl. A i když se mi to nikdy nepodaří na sto procent, tak vnímám, že nikdy není pozdě začít znovu a třeba i opakovaně stále dokola. Důležité v životě není to, že nikdy nepadnu, ale to, že se potom zase snažím vstát. A k tomu teď v průběhu karantény mám já i moji blízcí příležitosti dost a dost.

Přeji všem požehnaný Advent.

Klára Žantová

Jak někteří víte, jsme s manželkou součástí Apoštolského svazu schönstattských rodin v České republice. Letos v červenci dokonce některé manželské páry uzavřely věčné zasvěcení a staly se tak pevnou součástí apoštolského svazu rodin. Příprava k zasvěcení trvala 13 let, jsme rádi, že se jí podařilo naplnit.

Letos se pro konala ještě jedna významná událost. Schönstattská rodina na celém světě se rozhodla korunovat P.Marii Královnou duchovního a fyzického zdraví, jakožto reakce na okolnosti spojené s virem Covid19. P.Marii korunoval každý v místě, kde žije, nejčastěji v domácích svatyně, kde se modlíme. Jsme rádi, že jsme se připojili.

Foto krátce po korunovaci, u manželů Žantových

„Pohodnost a lehkomyšlnost nebo příklad okolí vzdaluje tvoji rodinu od zповědnice, od stolu Páně:

nezapomeň na nejsnazší a nejjistější cestu, nezapomeň na Marii!

Nejistota životních poměrů ti nedopřává klidu:

nezapomeň na nejsnazší a nejjistější cestu, nezapomeň na Marii!!

Tvé zdraví je narušeno, tvá životní síla zlomena:

nezapomeň na nejsnazší a nejjistější cestu, nezapomeň na Marii!!

Hospodářská bída se přes noc stala tvým hostem, v tvrdém konkurenčním boji hrozí ti úpadek:

nezapomeň na nejsnazší a nejjistější cestu, nezapomeň na Marii!!

Smrt sahá chladnou rukou po tvém srdci, chvěješ se smrtelným strachem, oko zhasíná:

nezapomeň na nejsnazší a nejjistější cestu, nezapomeň na Marii!!“

KENTENICH, Josef. *Ty a tvůj Bůh (Du und dein Gott)*. Schönstatt-Verlag, 1972.

Míla Žanta

Příspěvky do zpravodaje můžete zasílat na p. Miloslava Žantu, m.zanta@volny.cz